

meentes med de Udtryk: „kan i samme Udstrækning forhandle Brændeviin“. Meningen er jo: i samme Udstrækning som enhver Kjøbmand og Detaillist; det synes mig at ligge ganske tydeligt i Ordene. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) omhandlede de Forhold, der med Hensyn til Brændeviinsbeskatning og Brændeviins-handel ere tilstede i Nabolandet Sverrig. Jeg troer nu ikke, at man her skal blande sammen Beskatningen til Staten af Brændeviinsproductionen og Beskatningen af Forhandlingen af Brændeviin. De Oplysninger, det ærede Medlem gav, vare jo tvært imod meget interessante og, saavidt jeg veed, fuldkommen stemmende med de factiske Forhold; kun troer jeg ikke, at han fuldstændigt havde Ret, naar han troede med Sikkerhed at kunne opgive, hvor stort et Beløb der skulde erlægges pr. Pot for at have Ret til Forhandling; thi saavidt mig bekjendt bliver denne Ret forauktioneret omkring i Communerne. Jeg havde, dengang dette Lovforslag var under Udarbejdelse i Sindenrigsministeriet, Opmærksomheden henvendt paa de svenske Forhold. Jeg troer, at man er kommen ind paa en fuldkommen rigtig Vej med Brændeviinsforhandling i Communerne i Sverrig, men jeg havde en, som jeg mener, velgrundet Frygt for at fremkomme med et Lovforslag, bygget paa dette Princip, idet det neppe vilde have mødt nogen overordentlig gunstig Modtagelse her i Rigsdagen. Det ærede Medlem havde vistnok ogsaa fuldkommen Ret i, hvad han udtalte om Beskatningen af Viin, og jeg er aldeles enig med ham i, at det, at sætte Viintolden meget høit, vilde ikke føre til Andet end dertil, at Conjumenten deraf aflagt. Men der er endnu een Betragtning, som maa gjøre sig gjældende her, og som det ærede Medlem ikke fremhævede, den nemlig, at Handelstractater, der i andre Henseender ere absolut fordelagtige for Landet, lægge en væsentlig, for ikke at sige uoverstigelig, Hindring ivoien for at beskatte Viin og lignende Luxusartikler i det Forhold, hvori man kunde ønske det. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) har ønsket en lige Afgift for hele Landet og Bestem-

melserne i § 4 forandrede, ligesom han endelig har udtalt Dvsset om, at der maatte kunne meddeles Høiere paa Landet samme Afgang til Ret til Brændeviinshandel, som der er givet Kjøbmænd og Detaillister, og han antydede, at han vilde stille Endringsforslag i denne Retning, naar ikke Sindenrigsministeren bestemte modsatte sig saadanne Forslag. Jeg troer derfor, at det er rigtigt, at jeg strax her udtaler min bestemte Anskuelse med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal gjerne indrømme, at der kan være enkelte Steder, navnlig i Sjællands mindre befolkede Egne, hvor man uden Betænkelse kunde give en Høier Afgang til at faae en saadan Ret til at forhandle Brændeviin; men jeg mener dog, at betragtet for hele Landets Bedkommende, vilde det være i høieste Grad betænkeligt at give Høierne Ret til Brændeviinshandel. Det vilde paa mangfoldige Steder føre til Etablering af Krøer, og jeg maa paa det Bestemteste fraraade at lade en Bestemmelse i denne Retning indflyde i denne Lov. Det er tvært imod en ganske egen Stilling, jeg her idag maa indtage overfor det høie Thing. Med Undtagelse nemlig af, at Betalingen for Næringsbeviset er forhøiet fra 100 Rd. til 150 Rd., ere, som jeg tidligere har sagt, næsten alle de andre Bestemmelser fuldkommen overeensstemmende med Bestemmelserne i Folkethingets Lovforslag fra ifjor, og jeg staar saaledes og plaiderer for Folkethinget af 1869 contra Folkethinget af 1870. Jeg er med Beredvillighed gaaet ind paa Folkethingets Anskuelse fra ifjor og har i Overensstemmelse dermed affattet Lovforslaget. Det har maaskee været vel begrundet, at man i Næringsloven af 1857 skabte den Tilstand, som nu er tilstede med Hensyn til dette Forhold, men det er vistnok ogsaa fuldkommen rigtigt, at man nu søger at komme til en anden Tilstand. Jeg mener, at Næringsloven har været i Virksomhed i saamange Aar, at man godt kan stride til at forandre den Paragraph, som omhandler Brændeviinshandel. Jeg har fundet den Tilstand, som var skabt ved § 56 i Næringsloven, uheldig, og jeg har, siden jeg havde den Ære at overtage Sindenrigsministerpostens stilling, yderligere overbevist mig om, hvor uheldigt